

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 40 Δραχμ. κατ' ἔτος προπληρωτέα. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων θέλει εἶσθαι 30 Λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 Λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραρτήματος. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις μὴν εἰς τὸν ἐργαστασίον ἐντὸς τοῦ Καταστήματος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομίων Διοικητικῶν τῶν Β. Ἐφημερίδων εἰς δι-
κὴν Ἐπιτροπικὴν τῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομίων, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις Ἑλλήν. Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΤΗ, 4 Σεπτεμβρίου 1841.

JEUDI, 16 Septembre, 1841.

Ο Θ Ω Ν.
ΕΛ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν καὶ ἐγκρίνομεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ζήτηθεισαν παραίτησιν τοῦ Κ. Α. Μεταξᾶ. Συγκατατάσσεται δὲ πάλιν εἰς τοὺς ἐν τακτικῇ ὑπηρεσίᾳ συμβούλους τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν, δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ἐπί τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ο Θ Ω Ν.
ΕΛ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Νομοπεθεωρητὴν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, Συνταγματάρχην Ἀλέξ. Βλαχόπουλον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ ἀρχαιότερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζῆς, ἐπιφορτίζεται νὰ προσυπογράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ἐπί τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 11460.

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Διὰ τῶν Βασιλικῶν Ἑλληνικῶν Στρατῶν.

Ἀναλαμβάνων τὰ χρέη τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὰ ἑποῖα ἡ Α. Β. Μεγαλειότης κηδεύσασθαι νὰ μὴ διορίσῃ, θέλω εἶναι ὡς ὀφθαλμῶν τῶν πράξεών μου τὴν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως ἀποσιωπῶν μου, καὶ θέλω καταβάλλει ὅλας μου τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δυσκόλων μου καθηκόντων.

Διὰ νὰ φανῶ ὅμως ἀξίος τῆς πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνης τῆς Α. Β. Μ. καὶ διὰ τὴν πρόδον τῆς ὑπηρεσίας, ἔχω ἀνάγκην τῆς εὐκρινούς συμπράξεως ὅλων τῶν Διοικητῶν τῶν Σωμάτων, τὴν ὅποιαν καὶ ἐλπίζω ἀπὸ αὐτοῦ.

Παλαιὸς στρατιωτικὸς ἠεὺρος νὰ ἐκτιμῶ ἀνγκώντως τοὺς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ Πατρίδος, καὶ τὰς πρὸς τὴν Α. Β. Μ. ἐκδουλεύσεις, καὶ εἰς τὰς συστάσεις μου πρὸς τὸν Βασιλέα θέλω εἶναι πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ἐκάστου, τὴν ἰκανότητά καὶ τὴν ἀρετήν.

Ἀμερόληπτος εἶσθαι πρὸς ὅλους θέλω προᾶξει τοὺς δεικνυμένους ἀξίους τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ βασιλέως, ἐκ τοῦ ἄλλου ὅμως μέρους θέλω εἶσθαι αὐστηρῶς κατὰ νόμον ἐναντίον παντὸς παραβάνοντος τὰ καθήκοντά του.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Σωμάτων, τῶν ὁποίων ἐπεκαλέσθην τὴν συνδρομήν, θέλουν μεταχειρισθῆναι τὴν εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Α. Β. Μ. ἐμπιστευθεῖσαν ἐξουσίαν, πρὸς διατήρησιν αὐστηρᾶς πειθαρχίας εἰς τὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Σωμάτων, διότι αὕτη εἶναι τὸ πρῶτιστον συντηρητικὸν τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ μέσον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Αὐγούστου (11 Σεπτεμβρίου) 1841.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 3 Σεπτεμβρίου 1841.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου ἔλαβεν ἐσχάτως τὴν τελευταίαν τροπολογίαν του, διορισθέντος τοῦ Συνταγματάρχου Κ. Ἀλεξίου Βλαχοπούλου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀντὶ τοῦ Κ. Μεταξᾶ ὅστις ἐξαιτηθεὶς τὴν παραίτησίν του ἐπανέρχεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ἀναλαμβάνων αὐτόθι τὴν ὅποιαν κατεῖχε θέσιν πρὶν ἢ καλεσθῆναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ἀγνοεῖται εἰσέτι πῶς θέλει θεωρήσει τὸν διορισμὸν τοῦ Κ. Βλαχοπούλου ὁ τόπος, ὅστις ἀπὸ τινος μάλιστα χρόνου, δὲν πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὴν κοινὴν γνώμην· ἀλλ' ὅλοι οἱ ἔμπρονος ἄνδρες οἱ περὶ τὰ πράγματα τοῦ τόπου ἀσχυροῦμενοι θέλουν ἀναμφιβόλως εἶναι μὲ εὐχαρίστησιν τὸν συνδυασμὸν τούτων, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ τοῦ ὑπουργεῖον θέλει ὀριστικῶς προσκτήσει τὴν εὐκρινὴ καὶ πάγκοινον ἐπιδοκιμασίαν ὅλων τῶν πεφωτισμένων καὶ ἀγαθῶν αἰσθημάτων.

Ὁ νέος οὗτος συνδυασμὸς δὲν μεταβάλλει παντάπασι τὸ ὅλον ἀμερόληπτον καὶ ἀπαθὲς αἰσθημα τὸ παραγαγὸν ἐξ ἀρχῆς τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον ἀπεναντίας ὁ τόπος θέλει ἐνισχυθῆναι ὡς ἐκ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ἐπὶ μᾶλλον

Ο Θ Ω Ν
ΠΑΡ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Avons approuvé et approuvons par la présente, la démission sollicitée par M^r. Métaxa de sa place de Secrétaire d'Etat au départ. de la guerre. — M^r. Métaxa rentre de nouveau au Conseil d'Etat comme Conseiller en service ordinaire.

Le plus ancien des Secrétaires d'Etat est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

Athènes le 29 août (10 septembre) 1841.

Ο Θ Ω Ν

A. G. CRIEZIS.

Ο Θ Ω Ν
ΠΑΡ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΡΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Avons nommé et nommons par la présente, le colonel Alexis Vlachopoulos, jusqu'ici inspecteur militaire de l'Argolide et de la Corinthie, Secrétaire d'Etat au départ. de la guerre.

Le plus ancien des des Secrétaires d'Etat, et chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

Athènes le 29 août (10 septembre) 1841.

Ο Θ Ω Ν

A. G. CRIEZIS.

MINISTÈRE DE LA GUERRE.

Ordre du jour de l'armée.

Prenant la direction du Ministère de la guerre, qu'il à plu à S. M. de me confier, je me propose d'avoir pour guide de mes actes, mon dévouement au service du Roi, et de faire tous mes efforts pour l'accomplissement de mes difficiles attributions.

Mais, pour me montrer digne de la confiance du Roi, et pour le progrès du service, j'ai besoin du concours sincère de tous les chefs de corps, et je l'espère d'eux.

Ancien militaire, je sais convenablement apprécier les services rendus à la patrie, et ceux rendus au Roi. Dans mes recommandations près de S. M. j'aurai sous les yeux les services, les qualités et la capacité de chacun.

Egalement impartial envers tous, je recommanderai ceux qui se distingueront dans le service à la confiance du Roi, et en cas contraire je serai sévère, selon la loi, à l'égard de quiconque oubliera ses devoirs.

Les chefs de corps, dont je réclame le concours, emploieront l'autorité qui leur a été confiée par le Roi, pour le maintien de la plus sévère discipline dans les corps qu'ils commandent, car la discipline est le premier élément conservateur de la force de l'armée.

Athènes le 30 août (11 septembre) 1841.

Le Ministre de la guerre A. VLACHOPOULOS.

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 15 Septembre, 1841.

Le personnel du cabinet vient de subir une dernière modification. — M^r. le Colonel Alexis Vlachopoulos a été nommé Ministre de la Guerre, en remplacement de M^r. Métaxa, qui ayant sollicité sa démission, rentre au Conseil d'Etat, dans la position qu'il y occupait, avant d'avoir été appelé au Ministère.

On ignore encore, comment la presse, qu'on se garde bien, depuis quelque tems surtout, de confondre avec l'opinion publique, considérera la nomination de M^r. Vlachopoulos. Mais tous les hommes sensés qui prennent intérêt aux affaires du pays, verront certainement avec satisfaction cette combinaison, qui promet définitivement au ministère, l'adhésion franche et générale de tous les sentimens sincères et éclairés.

Cette nouvelle combinaison ne change rien à la pensée de modération et d'impartialité qui a dès le principe engendré le ministère actuel. — Le pays au contraire se confirmera à son sujet, dans la conviction qu'une égale bienveillance se partage avec sollicitude entre tous les intérêts légitimes qui se traduisent, chacun en particulier, par les diverses nuances qu'offre l'opinion publique.

Le pays se félicitera sans doute en cette occasion, de ce que disparaissent enfin les incertitudes qu'avaient engendrées les dernières circonstances, et le gouvernement pense en effet que rien n'entravera plus dorénavant, la marche régulière et rapide des affaires. — Le ministère définitivement installé, se composant d'éléments, parfaitement homogènes au point de vue de l'intérêt du moment, et s'inspirant surtout des véritables besoins de la situation, le ministère disons-nous, portera sur l'administration de l'état et sur les diverses branches du

εις την πεποίθησιν ότι ἡσὴ εὐμένειά ἀπονέμεται προνοητικῶς εἰς ἅπαντα τὰ νόμιμα συμφέροντα ὧν ἕκαστον ἀντιπροσωπεύεται ἰδίᾳ διὰ τῶν διαφόρων χρωματισμῶν τὰς ὁποίας βλέπομεν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην.

Ἡ πατρίς θέλει εὐχαριστῆθῃ ἡδὴ βεβαίως διότι ἐκλείπει τελευταῖον αἰ ἀμφιβολία τὰς ὁποίας παρήγαγον αἱ τελευταῖαι περιστάσεις· ἡ δὲ Κυβέρνησις νομίζει τῶντι ὅτι τίποτε δὲν παρεμπιπδεῖ τοῦ λοιποῦ τὴν τακτικὴν καὶ ταχεῖαν πρόοδον τῶν πραγμάτων. Τὸ ὀριστικῶς ἐγκατασταθὲν ὑπουργεῖον συγκείμενον ἀπὸ στοιχεῖα ἐντελῶς ὁμογενῆ ὡς ἐκ τῶν ἐνεστώτων συμφερόντων καὶ ἐμπνευσμένον πρὸ πάντων ἀπὸ τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τῆς παρούσης ἐποχῆς, θέλει φέρει εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους καὶ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τὴν καλοκάγαθον καὶ συντηρητικὴν ἐπιβρόχην ἧτις θέλει προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰς τὰ διάφορα αὐτοῦ μέλη ὁμοφροσύνην καὶ καθοδηγεῖ ὅλας τὰς προσπάθειάς εἰς τὸ κοινὸν καλόν.

Ἐλπίζεται πολὺ ἡ διάκρισις τοῦ ἐνεστώτος ὑπουργείου διὰ τὴν καταστραφῆ ἀπάτη κακῶς ἐπιβροῦσα εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀποδειχθῆ πασιδῆλως ἀλήθεια ἧτις, ἂν καὶ ὁμολογουμένη παρ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων, χροῖται εἰσέτι δημοσίου ἀποδείξεως ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν πράξεων τῆς Κυβερνητικῆς ἐξουσίας διὰ τὴν μείνη εἰς ἀσὶ ἀναμφισβήτητος ὅ ἐστιν ὅτι εἶναι δυνατόν ἂν καὶ τοῦτο πολλακίς διεφλορευκῆθῃ τὴν συγκροτηθῆ ὑπουργεῖον μόνιμον, χωρὶς νὰ περιβάλληται μὲ χροῖμα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀποκλειστικόν, λαμβανόμενον ἀπὸ τοῦτο ἢ ἐκείνο τῶν λεγομένων κομμάτων.

Βεβαίως εἰς πάντα τὸν γινώσκοντα τὸν τόπον, τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλλήνων, τοὺς ἐθνικοὺς πόρους καὶ τὴν συνήθη πορείαν τῶν ὑποθέσεων ἐν τῇ Ἑλλάδι, δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία περὶ τούτου· τὰ κόμματα δὲν ζῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰμὴ πεποιημένον τινα οὕτως εἰπεῖν καὶ φαντασιώδη βίον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσέρχεται τις εὐκόλως ὅταν πρόκειται νὰ συζητήτῃ θεωρητικῶς τὸ μέλλον τοῦ τόπου ἢ τὰς κοινωνικὰς ἀρχάς, ἀλλ' ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐξέρχονται ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἄνδρες ἀμα ὁ λόγος εἶναι ν' ἀναλάβωσι τὸ Κυβερνητικὸν ἔργον· δὲν εἶναι παντάπασιν ἀληθές νὰ ὑποθέτῃ τις ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ συγκροτηθῆ ὑπουργεῖον μόνιμον καὶ ἰσχυρόν, ἀπὸ τῶν διαφόρων πολιτικῶν χρωμάτων τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπάρχόντων· εἶναι ἐπίσης ἐσφαλμένον νὰ νομίζῃ τις ὅτι τὰ διάφορα ταῦτα συμφέροντα εἶναι ἀσυμβίβαστα· ἀπεναντίας δυσκολώτατα δύναται νὰ εὑρεθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι πολιτικῶς ἀνήρ ὅστις ἠθέλει ἀποτολμήσει νὰ ἀναδεχθῆ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου, σκοπὸν μόνον ἔχων τὸν ἀποκλειστικὸν θριαμβὸν ἐνὸς κόμματος καὶ μόνον ἐξειδόμενος εἰς τοὺς πόρους ἐνὸς κόμματος· δὲν ὑπάρχει πολιτικὸς ἀνὴρ ὅστις προσκλιθεῖς νὰ διευθύνῃ τὴν Κυβέρνησιν δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ παρέξῃ ἐγγυήσεις καὶ ἀσφαλείας εἰς τοὺς θεωρουμένους ὡς ἀντιπάλους αὐτοῦ ἢ ἀντιθέτους· τὸσον εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἀπροσωποληψία καὶ ἡ ἀνεκτικότης ὡς πρὸς ὅλα τὰ νόμιμα συμφέροντα εἶναι παρ' ἡμῖν ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς υπάρξεως παντὸς ὑπουργείου.

Ἀδιστακτικῶς λοιπὸν δύναται τις νὰ εἰπῇ, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ παρὸν, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπουργεῖον ὁμογενὲς ὑπὸ συνήθως εἰσιστάται, δηλαδὴ ὑπουργεῖον τοῦ ὁποίου ἅπαντα τὰ στοιχεῖα ἤθελον ληρῆθῃ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ χρώματος φρονημάτων ἢ συμφερόντων, ἢ ἐλ' εἰσθαι τὸ ἀσθενέστερον καὶ ἀνισχυρότερον πάντων τῶν ὑπουργείων· ἡ πατρίς ἀποδοκιμαζέει γεγωνία τῇ φωνῇ πᾶσαν ἰδεῶν προτιμήσεως τούτου ἢ ἐκείνου τῶν κομμάτων καὶ ὁ ὀλιγώτερον ἐγκριτέος ὑπὸ τοῦ κοινου συνδυασμοῦ ἢ ἐλ' εἰσθαι βεβαίως ὁ συνδυασμὸς ὁ συγκροτηθεὶς πρὸς ἀποκλειστικὸν ὄφελος μιᾶς τινος μερίδος ἀνθρώπων, ἰδεῶν ἢ φρονημάτων.

Ἡ γενικωτέρα πολιτικὴ ἀνάγκη τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ τῆς Κυβερνητικῆς ἀμεροληψίας πρὸς ἅπαντας τοὺς μετασχόντας τῶν ἀγῶνων τῶν διαίρεσάντων ποτὲ τὴν μὲν Ἑλλάδα εἰς δύο στρατόπεδα, τὸ δὲ ἔθνος εἰς τρία κόμματα· ἡ ἐποχὴ ἐκείνη ἀνήκει ἡδὴ εἰς τὴν ἱστορίαν ἢ δὲ Βασιλικῆ Κυβέρνησις, ἧτις μὴ ἔχουσα ἐν αὐτῇ οὐδὲν προηγούμενον ἤλθε διὰ τὴν φράξῃ καὶ διὰ τὴν δόσῃ τέλος εἰς τὰς ἐμφυλίους ταραχάς, αἵτινες κατέστρεψον τὴν Ἑλλάδα, δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐνθυμῆται εἰμὴ διὰ τὴν θεραπείᾳ τὰ ὁποία παρήγαγε κακὰ· ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ ζητῇ τὸ ὁμογενὲς τῶν ὑπουργικῶν συνδυασμῶν εἰς τὴν περιορισμένην σφαῖραν τῶν συμφερόντων ἐνὸς ἢ ἄλλου κόμματος· καὶ ὡς πρὸς τοῦτο δὲν μένει ἡδὴ πρὸ καιροῦ ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία εἰς τὰ πνεύματα· ὁ καθεὶς ἀπεναντίας αἰσθάνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει πρὸ πάντων ν' ἀσχοληθῆ περὶ τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν στοιχείων τῆς δραστηριότητος ὅσα δύναται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου· τοιαύτην εὐρείαν ἔχουσαν ἐντολήν, εἶναι πάντοτε δυνατόν, εἶναι μάλιστα εὐκόλον πάντοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συγκροτῆ ὑπουργεῖον ὁμογενὲς χωρὶς νὰ ἀσχολεῖται περὶ τὴν λύσιν τοῦ δυσκόλου καὶ ἀκανθώδους ζητήματος περὶ τοῦ ποῖον μεταξὺ τῶν κομμάτων τὰ ὁποία τιτλοφοροῦν ἑαυτὰ ἐθνικὰ, ἔχει πλείωτερα δίκαια εἰς τὸν τίτλον τούτον καὶ εἰς τὴν προτιμήσιν τῆς Κυβερνήσεως, διότι εἶναι ἀπλούστερον καὶ εὐλογώτερον νὰ ἀποδέχεται ὅτι ἐθνικὸν καὶ προαδευτικὸν ὑπάρχει εἰς τούτους τε καὶ ἐκείνους καὶ νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸ νὰ συντρέχωσι ἅπαντες τὸ καθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὸν ἔργον τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ ὅτι τῶντι ἡ διαφωρία τῶν χρωμάτων ἢ μεταξὺ τῶν στοιχείων ἀφ' ὧν συγκροτεῖται τὸ ὑπουργεῖον δὲν κωλύει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁμόψυχον καὶ ἀρμονικὴν κίνησιν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, μετ' ὀλίγον βεβαίως θέλει ἀναλάβῃ ἡ ἀλήθεια αὐτῇ ἡ τοσαύτης παραγνωρισθεῖσα ὅτι ἀπεναντι τοῦ γενικοῦ συμφερόντος οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος λησμονοῦσι τὰς προσωπικὰς συμπάθειάς ἢ ἀντιπάθειάς τῶν.

Ἡ ἐπαρχία τῆς Λακωνίας ἐπέστησε ἐσχάτως τὴν ἰδιαίτην προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως· αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἐπροκάλεσαν αὐτοῦ παραπάνω περὶ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συλλεξῇ ἀκρι-

service public, l'influence bienfaisante et conservatrice qui résulte de l'unanimité d'intentions, qui anime ses différens membres et concilie toutes leurs pensées en vue du bien général.

On compte beaucoup sur la durée du ministère actuel, pour détruire une erreur qui a été fort souvent d'une fâcheuse influence sur le progrès national, et pour donner au monde la preuve d'une vérité, qui en particulier tous les grecs reconnaissent et glorifient, mais qui a besoin encore d'une démonstration politique sur la scène des actes de l'autorité gouvernementale, pour demeurer éternellement incontestable: nous voulons parler de la possibilité, contestée si souvent, de composer un ministère durable, sans le revêtir d'une couleur plus ou moins exclusive, empruntée à l'un ou à l'autre des soi-disans partis.

Certes, pour quiconque connaît le pays, le caractère des hellènes, les ressources nationales, et la marche habituelle des affaires en Grèce, il n'existe pas la moindre incertitude à cet égard: — Les partis n'ont en Grèce qu'une vie toute factice, qu'une existence de convention pour ainsi dire, — dans laquelle on se renferme quelques fois quand il s'agit de discuter théoriquement l'avenir du pays où les principes sociaux, — mais de laquelle sortent très facilement toutes nos sommités politiques, dès quelles se trouvent en présence de l'œuvre gouvernementale. — Il est fort inexact de penser qu'il soit impossible de composer un ministère durable et influent, en puisant ses élémens dans les diverses nuances d'intérêts politiques qu'en remarque en Grèce; — il est encore plus erroné de croire que ces différens intérêts sont inconciliables. — On trouverait au contraire fort difficilement en Grèce, un seul personnage politique, qui osât se charger de gouverner le pays, au point de vue du triomphe exclusif d'un parti, et en ne s'appuyant que sur les ressources d'un seul parti. — Il n'est pas d'homme d'Etat qui, étant appelé à diriger le gouvernement, ne sente vivement l'impérieuse nécessité d'offrir des garanties et des sécurités à ceux qu'on considère comme ses adversaires ou ses rivaux, tant il est vrai que la tolérance et l'impartialité, à l'égard de tous les intérêts légitimes, est en Grèce l'indispensable condition d'existence de tout ministère.

En Grèce, on ne doit pas hésiter, du moins dans l'époque actuelle, on ne doit pas hésiter un instant pour affirmer qu'un ministère homogène comme on l'entend communément, c'est-à-dire dont tous les élémens seraient pris dans la même nuance d'opinions où d'intérêts politiques, serait précisément le plus faible le plus impuissant de tous. — Le pays réprouve hautement toute idée de préférence à l'égard de l'un ou de l'autre des partis. Et la combinaison la plus impopulaire serait assurément celle qui n'aurait lieu qu'au bénéfice exclusif d'une certaine portion des hommes, des idées ou des intérêts, qui composent notre société.

Le besoin politique le plus généralement senti en Grèce est celui de l'impartialité du gouvernement, à l'égard de tous ceux qui ont figuré dans les luttes qui jadis divisèrent le pays en deux camps, et la nation en trois partis. Cette époque n'est plus maintenant qu'une page d'histoire, et le gouvernement royal, qui n'y a aucun antécédent, qui vint pour la clore, et pour mettre fin aux luttes intestines qui alors désolaient la Grèce, ne doit s'en souvenir que pour remédier aux maux qu'elle engendra.

Ce n'est donc point dans la sphère circonscrite des intérêts d'un parti ou d'un autre, que le gouvernement doit chercher l'homogénéité de ses combinaisons ministérielles. Et sur ce point il ne reste plus depuis longtemps la moindre incertitude dans les esprits; — Chacun sent au contraire que le gouvernement doit s'appliquer surtout, au développement de de tous les élémens d'activité qui peuvent contribuer au progrès national, et à l'amélioration de la condition morale et matérielle du peuple.

Au point de vue de cette large mission il est toujours possible, il est même toujours facile, de composer un ministère homogène, sans s'inquiéter de résoudre l'embarrassante et épineuse question de savoir quel est, parmi ces partis qui s'intitulent tous national, celui qui a droit à ce titre, et à la préférence du gouvernement. Il est beaucoup plus simple et plus raisonnable, de reconnaître tout ce qui existe de progressif et de national dans les uns comme dans les autres, et de les faire ainsi concourir tous, en tant qu'ils le comportent, à l'œuvre nationale par excellence du développement social. Et quant à ce qui est de savoir si réellement des différences de nuances entre les élémens dont se compose le ministère ne sont point, en Grèce, un obstacle à l'action unanime et harmonique des différentes branches du service public, on verra prochainement sans doute, briller cette vérité si souvent méconnue, qu'en présence de l'intérêt général, les hommes politiques du pays savent oublier leurs sympathies ou leurs antipathies personnelles.

La province de Laconie a été dernièrement l'objet d'une attention toute spéciale de la part du gouvernement. — Les élections municipales y ont provoqué des plaintes à l'égard desquelles le gouvernement a senti la nécessité de recueillir d'exactes informations, et dans ce but M^r. Latrès gouverneur de Lacédémone a reçu l'ordre de faire immédiatement une tournée en Laconie et d'adresser promptement ses rapports au Ministère. La volonté du gouvernement de S. M. est d'assurer en Laconie, comme dans toutes les autres provinces du royaume, le règne et la force des lois, ainsi que la jouissance pour ses habitans, de tous les avantages et de tous les bienfaits la législation de l'Etat.

Mr. P. Monastiriotes gouverneur de la Laconie, qui se trouvait en permission à Athènes, a reçu l'ordre de retourner à son poste.

βεῖς πληροφορίας καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ Κ. Λάτρης, Διοικητὴς Λακωνίας, διατάχθη νὰ περιέλθῃ πέραν τὴν Λακωνίαν καὶ νὰ ὑποβάλῃ τὰ χίρια τὰς ἐκθέσεις τοῦ πρὸς τὴν Γραμματεῖαν. Ἡ θέλησις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. εἶναι νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς Λακωνίαν ὡς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Βασιλείου, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν νόμων καὶ νὰ παρέξῃ εἰς τοὺς κατοικοῦντας τῆς ὅλα τὰ πλεονεκτήματα καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους.

Ὁ Κ. Π. Μοναστηριώτης, Διοικητὴς τῆς Λακωνίας, εὐρισκόμενος ἐν ἀδείᾳ εἰς Ἀθήνας, διατάχθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Ἡ ἀμεροληψία καὶ τὸ συμβιβαστικὸν πνεῦμα τὰ ὅποια ἀείποτε ἐχαράκτηρισαν τὰς πράξεις τοῦ ὑπαλλήλου τοῦτου ἐγγυῶνται καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀφιλοκέρδειαν τῆς μελλούσης διοικήσεώς του.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀμφιβάλλει παντάπασιν ὅτι ὁ Κ. Μοναστηριώτης θέλει ἐντελῶς δικαιοῦσαι τὴν ὁποῖαν τῷ ἀπονέμει καὶ ἤδη ὡς ἐν τῷ παρελθόντι ἐμπιστοσύνην, καταβάλλων περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ὅλην τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν δραστηριότητα καὶ ἀφιλοκέρδειαν.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσχολεῖται δραστηρίως εἰς τὸ νὰ ρυθμίσῃ τὰ ἐκκρεμῆ ζήτηματα τὰ ὑπάρχοντα μεταξύ Ὀθωμανικῶν ὑπκόων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν ἀκινήτων τινῶν. Συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου προεδρευόμεναι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἀφοσιῶνται εἰδικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ἤδη δυνάμεθα νὰ ἀναγγείλωμεν ὅτι αἱ ὑποθέσεις αὗται θέλουν προσεχέστατα κανονισθῆ ὀριστικῶς, συμφώνως μὲ τὰ συμφέροντα εὐσυνειδήτου δικαιοσύνης καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους τοὺς ἐνεχομένους. Ἐνὶ λόγῳ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει προσπαθῆσαι ὅλας δυνάμεις νὰ ἐξομαλίνῃ τὰς δυσκολίας ταύτας διότι ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐνδιαφέρει νὰ μὴ κωλύῃ τίποτε τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν φιλικῶν σχέσεων αἵτινες πρέπει νὰ ὑπάρχωσι μεταξύ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν. — Εἶναι μάλιστα καλὸν νὰ ἤξευρωσιν ὅλοι ὅσοι κίθονται περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολήν πολιτικῶν συμφερόντων ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἰδεῖ μὲ λύπην τῆς εἰς τὰς μετὰ τῆς Ἰ. Πύργας σχέσεις τῆς τὴν ἔλλειψιν τῆς καλῆς ἀρμονίας καὶ τῆς εὐμενείας αἵτινες εἶναι ἀμοιβαίως ἐπιθυμηταὶ εἰς τὰ δύο Κράτη. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐθλίβη μεγάλως διὰ τὴν χρῆσιν τὴν ὁποῖαν ἐνίστε ἕκαμον ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀνθρωπῶν τινος ὄχι φρόνιμοι, τῆς ἐλευθεροτυπίας διὰ νὰ ὑποκινώσωσιν εἰς τοὺς λαοὺς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους αἰσθήματα ἐναντίον τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας τινῶν ἐπαρχιῶν. Ὅλοι οἱ φρόνιμοι ἀνθρώποι ἀπεδοκίμωσαν τὰς φωνασκίας αὐτὰς ὡς τεινοῦσας εἰς τὸ νὰ προσβάλωσιν ἐν τῶν σημαντικωτέρων συμφερόντων τοῦ Κράτους, ὅ ἐστὶ τὴν διατήρησιν τῶν φιλικῶν καὶ εὐμενῶν σχέσεων τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἐπιθυμῇ νὰ ἔχῃ μὲ τὴν Τουρκίαν.

Ἐπειδὴ ἡ εἰς Χαλκίδα ἀποστολὴ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ρήγα Παλαμίδου ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους εἰκασίας, εἶναι καλὸν νὰ πεισθῇ τὸ κοινὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν θέλει διατάξῃ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτοῦσι τὰ συμφέροντα τὰ ὅποια ἐνδέχεται νὰ προσεβλήθησαν καὶ ὅτι θέλει πράξῃ καθ' ἣν προσθεύει εὐρεῖαν ἰδέαν πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς καθὼς καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλογενεῖς. — Δι' Ὀθωμανίδες τῶν ὁποίων ἡ αἰφνυδία προσέλευσις εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰς τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πραγμάτων, εὐθάνουσι κατ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ὅπου θέλουν ἐξετασθῆ παρ' οὗτινος δεῖ ἵνα ἀποδεχθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς ὅτινα ἀνήκει. — Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμῇ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὅτι οἱ ἐν τῷ Βασιλείῳ Ὀθωμανοὶ ὑπὲρ τοῦ εἰμφοροῦν νὰ ἐλπίζωσιν ὅλην τὴν προστασίαν τὴν ὁποῖαν οἱ νόμοι μᾶς ἀπονέμουσιν εἰς τοὺς ἄλλοδαποὺς παντὸς ἔθνους καὶ ὅτι ποιεῖται περὶ πολλοῦ νὰ διατηρηθῶσι μεταξύ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν σχέσεις ἀμοιβαίως εὐμενεῖς καὶ φιλικαί.

Τὸ δημοσιευθὲν ἐσχάτως ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης ἄρθρον ὡς πρὸς τὸν μετασχηματισμὸν τοῦ ὑπουργείου ἐκίνησε τὴν κοινὴν ἀπορίαν. Ἦτο τῶν ἡμερῶν παραδόξον πῶς ἀνθρώπος τὸσον πεφωτισμένος ὅσον εἶναι ὁ διευθυντὴς τῆς βιβλιοθήκης ἐφημερίδος συγκατένευσε ν' ἀνοιξῇ τὰς στήλας τῆς εἰς ἐκθέσιν τὸσον προδήλως ἐμπνευσθεῖσαν ἀπὸ πάθη καὶ φατριαστικὸν πνεῦμα. Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐγράφη θεσπῶς ἀπὸ τὸν συνήθη συντάκτην τῆς ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης, καὶ ἀποτελεῖ δυσάρεστον κηλίδα εἰς τὸ φύλλον ταῦτο. Κάνεις λοιπὸν δὲν θέλει ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ὑβρεῖς τῶν ὁποίων γέμει ἄλλως τε τὸ σημερινὸν ὑπουργεῖον ἐλπίζει νὰ πολεμήσῃ μὲ τὰς πράξεις τῶν λόγων τῶν ζητούντων νὰ τὸ ἐλάττωσιν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην. Καὶ ἤδη ἀφ' ὅσα ἡ ἐφημερίς δύναται νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῶν ἀνωτέρω περὶ τῶν διαθέσεων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πύργαν, ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐφημερίς αὕτη ἀπεδέχθη ἀπερισκέπτως τὴν γνώμην ἀνθρώπων τινῶν γνωρίζομένων ἀπὸ τοὺς λόγους τῶν.

Διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων καὶ νὰ δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῆς Ἀθήνας ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου νομίζομεν καλὸν νὰ πληροφορήσωμεν τὸ κοινὸν ὅτι ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ἐξαίτησατο καὶ ἔλαβε τὴν παραίτησιν του ὡς Γραμματεῖος τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Βασιλεὺς ἀπεφάσισεν ὅτι θέλει ἐπιφορτισθῇ διπλωματικὴν ἀποστολὴν ὡς Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς καὶ ὅτι μετρίως ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκτελεσθῇ, ὁ Κ. Μαυροκορδάτος θέλει λαμβάνει τὸν τακτικὸν μισθὸν τὸν ἀπονεμόμενον διὰ τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουνίου (1 Ἰουλίου) 1836 Βασιλικῆς Διατάγματος εἰς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐταῖς Ὑπουργοὺς τοῦ Βασιλέως. πὸς δὲ, τὸ ἐπιμίσιον τὸ κατὰ μῆνα ἀπονεμόμενον

L'impartialité et l'esprit de conciliation qui ont toujours caractérisé les actes de ce fonctionnaire, répondent suffisamment de la justice et du désintéressement qu'il continuera de consacrer à l'administration de cette province. Le gouvernement ne doute point que M^r. Monastiriotis ne justifie pleinement la confiance qu'il se plaît toujours à lui accorder comme par le passé, en déployant la plus grande activité et tout le désintéressement qui le caractérise, dans l'intérêt de la mission qu'il a à accomplir.

Le Conseil des Ministres continue activement de s'occuper de l'arrangement des questions pendantes entre des sujets ottomans et le gouvernement hellénique quant à la propriété de certains immeubles. Des séances du conseil, présidées par le Roi, sont spécialement consacrées à ce travail. Déjà nous pouvons annoncer que très prochainement ces affaires seront définitivement réglées, conformément aux intérêts d'une consciencieuse justice, et de manière à satisfaire tous les ayant droit. — En un mot, le gouvernement hellénique s'empressera de faire tous ses efforts pour que ces difficultés s'aplanissent, car importe à la Grèce autant qu'à l'empire ottoman, que rien ne fasse obstacle à la continuité des bonnes relations qui doivent exister entre les deux états. — Il convient même que tous ceux qui s'intéressent à la conservation de la paix, et au maintien des intérêts politiques dont l'orient est le théâtre, sachent bien que le gouvernement hellénique verrait avec peine ses relations avec la S. Porte manquer de la bonne harmonie et de la bienveillance qui sont réciproquement désirables pour les deux cabinets. — Le gouvernement hellénique a été le premier à déplorer l'usage que quelques hommes peu réfléchis, ont quelquefois fait en Grèce de la liberté de la presse, pour exciter parmi les populations de l'empire ottoman, des sentimens contraires à l'ordre et à la tranquillité de certaines provinces. Tous les gens sages ont hautement désavoué ces déclamations comme tendant à porter atteinte à un des intérêts les plus importants de l'Etat savoir: la conservation des relations amicales et des rapports bienveillans que la Grèce doit désirer avec l'empire voisin.

La mission à Chalcis de M^r. Rhigas Palamidès Conseiller d'Etat ayant donné lieu à plusieurs suppositions de différentes natures, il convient que le public soit bien convaincu que dans cette circonstance le gouvernement ordonnera ce que comportent les intérêts qui ont pu se trouver lésés, et qu'il agira conformément à la largeur de pensée qu'il professe à l'égard des ottomans comme à l'égard des autres nations. — Les jeunes filles dont la conversion subite a donné lieu à quelques uns des faits dont on s'occupe, arriveront d'un jour à l'autre à Athènes, où elles sont attendues; — elles y seront interrogées en présence de qui de droit, afin que la vérité soit publiquement mise en évidence, et que justice soit rendue à qui elle appartient. — Le gouvernement a à cœur de prouver en cette occasion, que dans le royaume, les sujets de la S. Porte peuvent compter sur la pleine et entière protection, que nos lois accordent aux étrangers de toutes les nations, et qu'il tient à ce que se maintiennent entre les deux Etats, des relations réciproquement bienveillantes et amicales.

On a lu avec surprise l'article publié dernièrement par le journal de Smyrne au sujet de la recomposition du ministère. — On était en droit en effet de s'étonner qu'un homme aussi éclairé que le directeur de ce journal, ait consenti à en ouvrir les colonnes à un écrit si évidemment inspiré par la passion et l'esprit de coterie. — Cet article n'appartient pas certainement à la rédaction ordinaire du journal de Smyrne, et y fait un disparate choquant. — Personne ne songe donc à répondre aux invectives dont il est si copieusement parsemé. Le ministère actuel compte d'ailleurs sur ses actes pour combattre les paroles de ceux qui cherchent à lui nuire dans l'opinion publique. Ainsi, par ce que le journal de Smyrne peut recueillir ci-dessus, au sujet des dispositions du gouvernement hellénique envers la Porte Ottomane, on voit déjà que ce journal a accueilli trop précipitamment les dires de certaines personnes qu'on reconnait à leur langage.

Dans l'intention de rétablir l'exactitude des faits, et en réponse aux dires de la Minerve relatifs au traitement de M^r. Mavrocordato, nous pensons qu'il est convenable d'informer le public, que dès l'époque à laquelle M. Mavrocordato obtint sa démission comme Secrétaire d'Etat, le Roi décida qu'il serait chargé, en qualité de ministre plénipotentiaire d'une mission diplomatique, et que, jusqu'à ce que cette décision fût mise en vigueur, M^r. Mavrocordato recevrait le traitement régulier, alloué par l'ordonnance du 19 juin (1er juillet) 1836, aux ministres de S. M. accrédités près des Cours Etrangères, plus le supplément de solde accordé mensuellement, pour frais d'habitation, aux membres du Conseil d'Etat, dont M^r. Mavrocordato fait partie, en qualité de conseiller en service extraordinaire.

FAITS DIVERS.

Les nouvelles qui nous parviennent de tous les points de la frontière mentionne le règne d'une harmonie parfaite d'opérations entre les autorités helléniques et les autorités ottomanes.

Dans les commencemens du mois passé on avait signalé en Doride l'apparition d'une bande de seize hommes qu'on suspectait de brigandage.

διὰ τὴν κατοικίαν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέρος ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ὡς Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εἰς τὰ μεθόρια ὑπάρχει ἄκρα ἡσυχία καὶ πλήρης ἄρμονία μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν φρουρῶν. Ὁ Ὄσμαν Πασσᾶς ἔλαβε τὸ μέτρον νὰ μεταθέσῃ τὸ εἰς Ἄρταν πεζικὸν τάγμα τῆς γραμμῆς εἰς Ἀλβανίαν.

— Ἰονίος τις, Ἰωάννης Σαλτάτος καλούμενος, ἐξ Ἀγίας Μαύρας, ὑπεξαιρέσας ἀπὸ τὸν κύριόν του τριακόσια τάλληρα, λάθρα ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ προσέφυγε τὰς 27 παρελθόντος Ἰουλίου εἰς Πλαγίαν τοῦ δήμου Παλαίρου.

— Τὴν 26 Αὐγούστου τὴν ὥραν 10. μ. μ. εἰς Πειραιᾶ εὐωχούντων Γάλλων τινῶν μετὰ Μελιταίων καὶ συμπλεγθέντων, ἐτραυματίσθησαν διὰ μαχαίριδου εἰς Γάλλος καὶ ἕτερος Μελιταῖος. Ἡ χωροφυλακὴ δὲ προλαβοῦσα διέλυσεν ἐν τῷ ἄμα τὴν σκηνὴν συλλαβοῦσα τοὺς ἐνόχους ὅλους ἐκτὸς ἐνὸς Μελιταίου δυνηθέντος νὰ διαφύγῃ τὴν προσοχὴν τῆς καὶ δραπέτευσαντος.

— Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς συνεκροτήθη εἰς Δωρίδα συμμαρία ἐκ 16 ἀπονενομημένων ἀτόμων συγκειμένη καὶ ἤτις ἤδη, καθ' ἃ ἔχομεν θετικὰς πληροφορίες, διελύθη ἀφ' ἑαυτῆς χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃ κἀνὲν κακούργημα.

— Κατὰ τὴν 8/20 Αὐγούστου ἔφθασεν εἰς Κρήτην ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ Ὀθωμανικὸν ἀτμόπλοον Πεικὴ Σεωκέτ, με πιστοποιήσιν ὑγειονομικὴν μεμολυσμένην, καὶ με διαταγὴν ἀνωτέραν τοῦ νὰ λάβῃ πάραυτα ἐλευθέραν κοινωνίαν ἔφερε δὲ ἐκεῖ τὸ περὶ Ἀμνηστίας Φιρμάνιον καὶ δύο σπάθας χρυσαῖς δῶρον τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν Ναύαρχον Ταχὴρ Πασσᾶ καὶ τὸν Μουσταφᾶ Πασσᾶ.

— Κατὰ τὰς 10 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐπυρπολήθη ἀπὸ κακούργου περὶ τὰ μέσα τῆς νυκτὸς μία οἰκία εἰς τὰς ἐξω μόνας (καλόβια) τοῦ χωρίου Ψάρι, τοῦ δήμου Ἀλεκτριδος, τῆς διοικήσεως Τριφυλίας. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ καταγίνονται εἰς τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῶν.

— Κατὰ τὰς 12 τοῦ ἰδίου ἐπνίγη ἐν παιδίον ὀκταετὲς εἰς Φιλιατρά τῆς αὐτῆς διοικήσεως, πεσὸν εἰς φρέαρ ἐξ ἀπροσεξίας, τῶν ἰδίων αὐτοῦ γονέων.

— Κατὰ τὰς 15 τοῦ ἰδίου τὴν νύκτα ἐπυρπολήθη ἄλλη οἰκία ἐντὸς τῆς Κωμοπόλεως Γαργαλιάνων, τῆς ἰδίας διοικήσεως καὶ τῆς ὁποίας ὁ οἰκοδεσπότης μετὰ τῆς συζύγου του εἶχον μεταβῆ εἰς ἄλλο χωρίον κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν οἱ γείτονες ἰδόντες τὴν πυρὰν ἔδρομον πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ διασώσουν τὸ παραμικρὸν ἐκ τῶν ἐντὸς αὐτῆς κινήτων πρῆγματων.

— Ἐπὶ τῶν μεθωρίων τοῦ δήμου Ἀρήνης καὶ Τυπανέων τῆς Ὀλυμπίας ἐφρονεῦσθαι εἰς κοινήν καὶ σ' ἑμὲν ἀφύσσοντες ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἀνθρώπων ὀπλισμένοι εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ καὶ τὸν ἐφρόνευσαν, οἱ δὲ ὅτι ἐφρονεῦσθαι παρ' ἄλλων συνδημοτῶν τοῦ τῶν ὁμοίων ἐν καιρῷ νυκτὸς ὁμοῦ μετ' ἄλλους εἶχον ὑπάγει νὰ κλέψῃ τὰ ζῶα. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἐπελήφθησαν τῆς ἐξετάσεως τοῦ πράγματος.

— Ἐδημοσιεύσαμεν εἰς ἐν τῶν προλαβόντων φύλλων μας, ὅτι ἕνεκα θανάτων αἰφνιδίως συμβάντων εἰς ἐν Ἀγγλικὸν πλοῖον ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσαν καὶ εἰς Ἀγκῶνα προσορμισθέν, ἡ τοῦ τόπου ἐκείνου ὑγειονομικὴ ἀρχὴ ὑποθέσασα γενομένους τοὺς θανάτους ἐκ κολλητικῆς νόσου ἠύξησε τὰς καθάρσεις τῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονικῶν Νήσων προελθόντων. Ἢδη, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχομεν νεωτέρας ἐπισήμους εἰδήσεις ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ Ἀγκῶνος ἐξετάσασα καὶ ἰδοῦσα, ὅτι οἱ θάνατοι δὲν συνέβησαν ἐκ κολλητικῆς νόσου ἠλάττωσε καὶ κατέστησεν ὅσον καὶ πρότερον τὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονικῶν Νήσων κάθαρσιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ἀπέβυθε κατ' αὐτὰς πρὸς τὸ Ἰσπανικὸν ἔθνος διακήρυξιν ἐν ἣ διαμαρτύρεται κατὰ τῶν ἀξιώσεων τῆς Μαρίας Χρηστίνης εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τῆς νέας βασιλείας Ἰσπελλας καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀνασκευάσῃ ὅσα ἡ βασίλισσα ἐξέθεσε πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀξιώσεων τῆς.

Ἡ διακήρυξις αὕτη προσιμᾶζει οὕτως:

Ἰσπανοί,

Πρὸ καιροῦ ἡ Κυβέρνησις ἐγνώριζε τὰ ὑπερπερὶ ἄνω ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ συντάγματος διὰ νὰ ἐπαγάγῃ τὴν ἀρχαίαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν καὶ εὐχονται. Κυριευμένοι δὲ ἀπὸ τὰ πάθη τῶν μέχρι παραφροσύνης, ἐζήτουν πρόφασιν τινὰ καὶ τετυφλωμένοι ἀπὸ αὐτὰ ἐνόμισαν ὅτι εὖρον τὴν πρόφασιν ταύτην εἰς τὸ ζήτημα τὸ περὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν δύο σεπτῶν καὶ πολυποθήτων ἀνηλικίων τῆς τε βασιλείας Ἰσπελλας τῆς βας. καὶ τῆς ἀδελφῆς καὶ ἀμέσου κληρονόμου τῆς Δόνα Μαρίας Φερνάνδης.

Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθώσῃ τοὺς ἐγκληματικούς σκοπούς των, εἶχον ἀπαραίτητον ἀνάγκην σημαίας τινος καὶ ἐπειδὴ εἶδον ὅτι εἶναι δύσκολον ἂν ὄχι ἀδύνατον εἰς αὐτοὺς νὰ εὕρωσι τὴν σημαίαν ταύτην εἰς τὴν Ἰσπανίαν, τὴν ἐζήτησαν ἐκτὸς τοῦ βασιλείου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον σύμβουλοι ἐπίβουλοι περιστολήσαν τὴν βασίλισσαν Χρηστίνην καὶ ὠφεληθήσαν ἀπὸ τὴν ἐν ἀλλοδαπῇ διαμονὴν τῆς διὰ νὰ κυριεύσῃ τὸ πνεῦμά τῆς.

Ἀνδρῶν δυνάται τις νὰ κτανοῖσθαι πῶς ἐκατόρθωσαν νὰ πείσωσι τὴν σεπτὴν αὐτὴν βασίλισσαν νὰ δεχθῇ εἰσηγήσεις ὅσον δολίας, τὸσον ἀντικειμένως εἰς τὴν τιμὴν, τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὸν λόγον καὶ τὰ πολυτιμότερά της συμφέροντα ἡ Κυβέρνησις

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

dage. — Nous avons été dernièrement informés qu'elle s'est dissoute d'elle même, et que ces 16 hommes se sont dispersés sans avoir commis aucun acte de violence, soit sur les personnes soit sur les propriétés.

Le 8/20 du mois d'août est arrivé en Crète le bateau à vapeur ottoman le *Peiki-Chevket* qui, bien que sous patente brute, a du entrer en pratique immédiate. Il apportait de Constantinople le firman d'amnistie des insurgés, et deux sabres que le Sultan envoie à Tahir-Pacha et à Moustapha-pacha.

NOUVELLES EXTERIEURES.

ESPAGNE.

Le régent Espartero vient d'adresser au peuple espagnol un manifeste dans lequel il proteste contre les prétentions de Marie-Christine à la tutelle de la jeune reine Isabelle, et s'attache à réfuter les motifs énoncés par la reine à l'appui de ses prétentions.

Ce manifeste débute ainsi:

Espagnols,

Depuis long-temps le gouvernement connaissait les trames ourdies par les ennemis de la constitution pour amener une réaction, objet de leurs plus flatteuses espérances. Dans le délire frénétique de leurs passions, ils cherchaient un prétexte, et dans leur profond aveuglement, ils ont cru le trouver dans la question de tutelle des deux augustes et bien-aimées pupilles la reine Isabelle II et l'infante donna Maria-Luisa-Fernanda, son héritière immédiate.

Mais pour mener à bonne fin des intentions aussi criminelles, un drapeau, un étendard quelconque leur était indispensable. Il leur était très-difficile sinon impossible de le trouver en Espagne, et ils ont dû le chercher hors du royaume. Dans ce but, des conseillers perfides entourèrent une personne auguste et profitèrent de son séjour en pays étranger pour s'emparer de son esprit.

On ne peut concevoir comment ils ont pu obtenir que cette personne auguste accueillît des insinuations aussi pernicieuses que contraires à son honneur, à sa dignité, à sa parole et à ses plus chers intérêts. Le gouvernement ne perdit pas de vue un seul instant les menées de ces individus; leur imprudence a été si grande, que la nation a reçu une protestation de la reine dona Maria-Christina de Bourbon contre le vote majestueux et solennel des cortès qui déclare vacante la tutelle des deux éminentes pupilles, contre la nomination du tuteur et contre l'intervention dans ces actes attribués au régent du royaume et à son gouvernement par cette déclaration conçue en termes peu honorables.

Le moment est venu pour le gouvernement de réfuter avec énergie les bases mensongères de cette protestation, de venger les outrages faits aux lois, aux cortès, au gouvernement et à la nation entière. La déclaration de Marie-Christine proteste contre le vote des cortès relatif à la vacance de la tutelle; elle est accompagnée d'une lettre où l'autorité constitutionnelle du chef suprême de l'état est méconnue, et où la reine-mère prétend conserver celle qu'elle-même avait exercée de la même manière et à laquelle elle avait renoncé spontanément et malgré les instances répétées du ministère-régence.

La reine a méconnu dans sa lettre la dignité du régent; cette prétention est une contradiction. On ne saurait avoir oublié encore le célèbre événement de Valence où S. M. renonça à la régence d'Espagne. Tous les Espagnols se rappellent le manifeste signé par S. M. à Marseille et terminé par ces mots: « Que celle qui avait été reine d'Espagne ne de mandait plus autre chose que de voir ses filles aimées et sa mémoire respectée par les Espagnols »

Et cependant c'est dans la lettre qui accompagne la protestation, qu'on voit être à la reine-mère que la régence lui a été arrachée et que son abdication est le fruit de la violence.

La reine-mère a dit dans son manifeste: « J'ai abdiqué la couronne et abandonné mes filles. »

Elles étaient donc abandonnées et par conséquent avaient besoin de protection elles avaient besoin que les cortès la leur accordassent, et pour cela il fallait nommer un tuteur. Dans une pareille position, le testament de D. Fernando VII était inutile et inefficace; il ne remplissait pas ni ne pouvait remplir le but de protéger les éminentes pupilles; l'ancien recueil des lois de Castille dites de *Partidas* ne saurait être invoqué en pareil cas, encore moins celles qui traitent des tutelles ordinaires et d'après lesquelles on ne s'est jamais réglé pour les princes.

La question de tutelle, en supposant l'abandon où se trouvaient les augustes pupilles, et sans parler de beaucoup d'autres considérations, était dans le même cas que si D. Fernando VII n'eût pas nommé de tuteur, que les augustes pupilles n'eussent pas eu de mère, et mère veuve, et que les cortès eussent dû nommer un tuteur.

Ainsi donc, les cortès ont rempli un des plus importants devoirs que leur impose la constitution, et loin, comme dit la protestation, d'avoir dépassé les ou aucun article de cette constitution, elles se conformèrent à l'esprit des lois et à la lettre de la constitution.

Enfin, Espagnols, vivez tranquilles et confians dans la vigilance du gouvernement. Les efforts des instigateurs seront tous impuissans; ils n'auront pas l'infame plaisir de nous précipiter dans de nouveaux malheurs et de nouvelles dissensions qui rempliraient les villes et les villages de deuil et de désolation. De grands intérêts et d'honorables engagements soutiennent la constitution; mon autorité est sa garantie, et le gouvernement ne doute pas avec l'appui des lois, de la vaillante armée, de la milice nationale et de l'opinion publique, de triompher des ennemis du bonheur de la patrie. (Sémaphore)

TURQUIE

CONSTANTINOPLE, 26 Août.

— Mardi dans la nuit, est parti d'ici pour Candie le bateau à vapeur du gouvernement le *Peiki Chevket* qui doit ramener sous peu de jours, S. E. Tahyr pacha. Le gouvernement a envoyé, par cette occasion, deux sabres d'honneur destinés Pan au Capitan pacha et l'autre à Mustapha pacha, en récompense du zèle et de l'habileté qu'ils ont déployés dans ces dernières circonstances. La Porte a aussi expédié des firmans qui doivent être lus dans l'île afin de rétablir la sécurité parmi les habitants, et leur rappeler les intentions paternelles dont Sa Hautesse est animée envers tous ses sujets sans exception.

— Nous avons parlé, dans un de nos derniers numéros, de quelques désordres qui avaient eu lieu à Ibrahila.

On nous écrit de Valachie:

« Les bulgares qui s'étaient réunis à Ibrahila pour reporter la guerre civile dans leur pays, ont rencontré une résistance énergique opposée par le gouvernement valaque à leurs coupables projets. On a dû employer la force pour en rendre l'exécution impossible, et dans un engagement qui a eu lieu entre les perturbateurs et les troupes valaques, un grand nombre l'entre les premiers ont péri; les autres ont été saisis et livrés à la justice.

« Un courrier a été immédiatement expédié par le prince Ghika à Constantinople et la Sublime Porte a été informée par le Kapou-Kiaya de S. A. le Hospodar, M. N. Aristaeki, de toutes les circonstances de cet événement. La Porte, tout en remerciant le Hospodar de Valachie du zèle qu'il a montré, n'a pas jugé convenable

(SUPPLEMENT.)

οὐδὲ στιγμήν δὲν ἠμέλησε νὰ ἐπιτηρήσῃ τὰ κινήματα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν...

Ἦλθεν ἤδη ἡ ὥρα νὰ ἀναίρεσῃ ἡ Κυβέρνησις τὰς ψευδεῖς βάσεις τῆς διαμαρτυ...

Ἡ Βασιλισσα παρεγγύησεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντιβασιλέως ἡ δὲ ἀξιώσις αὐτῆ...

Καὶ ὁμοῦ εἰς τὴν συνοδούμεσαν τὴν διαμαρτυρίαν ἐπιστολὴν οἱ συντάξαντες αὐτὴν ὑποβάλλουσιν...

Ἡ Βασιλισσα εἶχεν εἰπεῖν εἰς τὴν διακήρυξίν τῆς « Ἀπέβαλον τὸ στέμμα καὶ ἐγκατέλειπον τὰς...

Ἐγκαταλείμενοι λοιπὸν οὐσὶ εἶχον ἀνάγκην προστασίας, ἧτο ἀνάγκη νὰ φροντίσωσι περὶ αὐτῶν...

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιτροπείας, λαμβανομένου ὑπ' ὅψιν τῆς τε ἐγκαταλείψεως εἰς τὴν εὐρίσκοντο...

Οἱ Κόρται λοιπὸν ἐξεπλήρωσαν ἐν ἑκ τῶν οὐσῶνδεστέρων καθηκόντων ἅψ' ὅσα τοῖς ἐπιβάλλει...

Τελευταίον, Ἴσπανοὶ, ἐστὲ ἀτάραχοι καὶ ἔχετε πεποιοῦσιν εἰς τὸ ἀγρυπνοῦν ὅμως τῆς Κυβερνήσεως...

Μαδρίτον, τῆ 2. Αὐγούστου 1841. Ὁ Δοῦξ τῆς Νίκης. Ἀντώνιος Γουζαλέξ.

— Τὴν νότα τῆς τρίτης ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν διὰ Κρήτην τὸ ἀτμοκίνητον τῆς Κυβερνήσεως...

— Ἐλαλήσαμεν εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων μας περὶ τινων ἀταξιών αἰτινας συνέβησαν...

Οἱ ἐνωθέντες εἰς Ἰσραὶλιν Βουλγαροὶ διὰ νὰ ἀναζωπυρήσωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν τῶν ἐμφύλιον...

Ταχυδρόμος ἀπεστάλη ἀμέσως ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Γκίκα εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἡ Ὑ. Π. ἐπληροφόρηθη...

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Ὀθωμανικὸν Μηνύτορα. Τὸ ἀνώτατον δικαστικὸν συνέδριον ἀπέκτησεν ἀπὸ τῆς συστάσεως...

Ἡ Ὑ. Πόρτα λαβοῦσα ὑπόψιν τὸ σημαντικὸν τοῦ συνεδρίου τούτου, τὴν ἐπιβροχὴν τὴν ὅποιαν...

Κατὰ τὸν νέον τοῦτον κανονισμὸν, οἱ συγκατοῦντες τὸ ἀνώτατον τοῦτο δικαστικὸν συνέδριον...

d'appeler l'affaire à son tribunal, en demandant l'extradition des individus saisis. Une enquête a été ordonnée...

On lit dans le Moniteur Ottoman: Depuis l'époque de sa création, le Conseil Suprême de Justice a acquis un haut degré d'importance...

La Sublime Porte, prenant en considération l'importance de ce conseil, l'influence qu'il est appelé à exercer sur la marche des affaires, les lumières que ses délibérations portent...

Aux termes de ce nouveau règlement, le nombre des membres qui composent le Conseil Suprême de Justice, ne saurait dépasser dix.

Ces membres devront être choisis parmi les hommes spéciaux, et les fonctionnaires éprouvés par une longue expérience des affaires.

Les membres du Conseil Suprême de Justice ne devant différer en rien des autres fonctionnaires de l'Empire, prendront rang dans la hiérarchie administrative et recevront leur investiture...

Pour mettre les membres sur un pied parfait d'égalité et introduire ainsi plus de liberté et d'indépendance dans les délibérations, il auront tous le rang de fonctionnaires du premier ordre...

Par suite de ces dispositions, Abdul Kader bey, Aarif Hicmet bey, Mahir Selam bey, Aali Raif effendi, Said bey et Mouetar bey...

Ont été en même temps, nommés membres du Conseil Suprême de Justice: Hadji Ethem effendi, l'un des Ridjals de la Sublime Porte...

La Sublime Porte s'occupera du choix d'un fonctionnaire destiné à compléter le nombre des membres du Conseil.

La fixation du nombre des membres à dix, et les conditions de hiérarchie, établies par le nouveau règlement, ont entraîné l'exclusion de plusieurs membres du conseil...

Une pension de retraite considérable a été allouée à Coudri dey et à Essad effendi.

Salih bey et Iset bey ont été nommés, le premier, membre du conseil d'utilité publique, et le second membre du conseil des finances.

Redjai effendi; a été investi des fonctions de premier agent-comptable à l'intendance des evkafs.

Omer Djémal effendi, qui se trouve, en ce moment, à Candie, avec S. Exc. le capitain-pacha, conservera ses appointemens...

Hadji Husséin effendi, qui remplissait les fonctions de commis au secrétariat du Conseil suprême de Justice, est nommé conservateur des archives...

La nomination de Hadji Husséin effendi au poste de conservateur des archives, a donné lieu aux changements suivants:

Tevfik bey, premier adjoint au ministère de la justice qui se trouve, en ce moment à Nisse, chargé d'une mission particulière...

Nazif bey, ci-devant agent comptable à l'intendance des evkafs, est nommé premier adjoint au ministère de la justice...

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἀνωτέρω ὁ Ἀπόδὺλ Καδὲρ βεύς, ὁ Ἀarif Χικμέτ βεύς, ὁ Ταχίρ Σελὰμ βεύς, ὁ Ἀλὶ Ραῖφ Ἐφφέντης...

Ὁ Χατῆ Ἐθὲμ Ἐφφέντης, ἐν τῶν βιτζαλιῶν τῆς Ὑ. Πόρτας. Ὁ Ὄσμὰν Ἐφφέντης, πρῶτον Γενικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπιμελητής.

Ὁ Νουρή Ἐφφέντης, πρῶτον πρέσβους τῆς Ὑ. Π. παρὰ τῇ Ἀδύλῃ τῶν Παρισίων. Ἐλαβε δὲ ὁ Χατῆ Ἐθὲμ Ἐφφέντης ἰδιαιτέρον δέγμα...

Ἡ Ὑ. Π. θέλει ἀσχοληθῆ περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δεκάτου μέλους τοῦ ὁποῖου θέλει συμπληρώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τούτων εἰς 10 καὶ οἱ ὅροι οἱ ἀπαιτούμενοι ἀπὸ τῶν νέων κανονισμῶν...

Ἀρχετὴ σύνταξις ἐχορηγήθη εἰς τὸν Κουδρίβειν καὶ τὸν Ἐσσάτ Ἐφφέντην ὁ Σαλίχ Βεύς καὶ ὁ Ἰζζὲτ Βεύς...

Ὁ Ρεῖζ Ἐφφέντης ἔγεινε πρῶτος λογιστὴς τῆς ἐφορίας τῶν ἐθαύφων. Ὁ Ὄμὲρ Δζεμάλ Ἐφφέντης, ὁ ἦδη εὐρισκόμενος...

Ὁ Χατζὴ Χουσσείν Ἐφφέντης, ὅστις ἐξεπλήρωσε τὰ ἔργα ὑπαλλήλου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνωτάτου συνεδρίου τῆς Δικαιοσύνης...

Ὁ δὲ διορισμὸς αὐτοῦ ὡς ἀρχαιοφύλακος ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐξῆς μεταβολὰς. Ὁ Τεβφιά Βεύς, πρῶτος πάρεδρος τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας...

Επικρατείας, αποσταλείς ήδη εις Νίσσαν υπό της Α. Μ. διαρρήθη υπάλληλος του γραφείου του ανωτάτου συνεδρίου της Δικαιοσύνης, αντί του Χατζή Χουσεΐν Έρ-φίντι.

Ο Ναζάρ Βέζι, πρώην λογιστικός υπάλληλος εις την έφορίαν των έδικαίων, έδιορίσθη πρώτος πάροδρος της επί της Δικαιοσύνης Γραμματείας αντί του Τεβ-φιάδει.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Αριθ. έγγραφου 2542.)

(Αριθ. βιβλ. καταγ. 352.)

Ο κατά την Άγκλιαν Βασιλ. Οικονομικός Έπίτροπος διακηρύττει ότι,

Συνέπειαν της υπ' αριθ' 23000, 14 Αυγούστου τ. ε. έγκυκλίου διαταγής της επί των Οικονομικών Βασιλ. Γραμματείας εκτίθενται εις δημοπρασίαν έκποιήσεως διάφορα είδη πρώτων προϊόντων ανήκοντα εις το δημόσιον, έναποταμιευμένα εις τας αποθήκας των χωρίων του δήμου Αιγίου της επαρχίας Αιγιαλείας, ως εφεξής:

Εις τὸ χωρίον Λύγκας, σίτος οκάδες	4231.	δράμια	305.	κριθὴ, οκάδες	790	δράμια	30.
Εἰς τὸ χωρίον Νευρλά	1034.	"	300.	κριθὴ, "	614	"	200.
Εἰς τὸ χωρίον Τούμπα	2570.	"	200.	κριθὴ, "	455	"	—
Εἰς τὸ χωρίον Πληγούρι	1156.	"	220.	κριθὴ, "	664	"	250.
Εἰς τὸ ἴδιον χωρίον	4.	"	40.	βιβύνδια	4	"	120.
Εἰς τὸ ἴδιον χωρίον Κουκκία	1.	"	200.	ρόβι	1	"	100.
Εἰς γ. Ἀλφ. Μευγυτούρη σίτος	388.	"	—	κριθὴ, "	28	"	220.
Εἰς τὸ χωρίον Τέμενη	1212.	"	390.	κριθὴ, "	39	"	120.
Εἰς τὸ χωρίον Κουμερι	776.	"	—	κριθὴ, "	781	"	120.
Εἰς τὴν πόλιν Αἰγίου	3993.	"	280.	κριθὴ, "	273	"	280.
Τ' ἔσον σίτος οκάδες	15314.	δράμια	95.	κριθὴ	3647	δράμ.	170.

Έκποιουμένων υπό τῶν ἀκολουθῶν ἔρως:

Α'. Τὸ ἀντίτιμον ἑκάστου εἴδους τῶν ἀναρρήτων προϊόντων θέλει πληροῦσθαι εἰς τρεῖς ἰσας δόσεις τοῦτέστι τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἔγκρισιν, τὴν δευτέραν τὴν α'. Νοεμβρίου καὶ τὴν τρίτην τὴν α'. Δεκεμβρίου 1841.

Β'. Ἡ πρὸς τὸν ἀγοραστὴν παράδοσις τῶν ρηθέντων καρπῶν θέλει γενῆ εἰς τὴν πόλιν Αἰγίου ἐντὸς δέκα ἢ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ πᾶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας κοινοποιῆθ' ἡ ἔγκρισις τῆς Β. Γραμματείας. Ὑποχρεῖται εἰ ἀγοραστὰὶ νὰ ζητήσωσιν ἦδη καὶ ἐν καιρῷ τῆς δημοπρασίας ἐπισημάνειν διασφραγίσαι, ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ἀγορὰν, διότι μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς πᾶσα φιλονικία καὶ διένεξις καθίσταται περιττή.

Γ'. Κανὺν τυχὸν κανεῖς τῶν ἀγοραστῶν ἤθελεν ἀναβάλλει ἢ ἀποποιῆθ' τὴν παραλαβὴν τῶν ὄσων ἡγόρασε καρπῶν, θέλει τι παραδίδεσθαι αὐτὸν εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐκποιῶνται παρ' αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ πρὸς τὸ δημόσιον γέρας τοῦ ἀγοραστοῦ, γενόμενῃ τακτικῶς κατασφραγίσαι, καὶ θέλει καταδικασθαι διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν συμπέσομαιν ἔξωθεν εἰς τὴν ἰσχυρίαν τῆς παραδόσεως, τοῦ ἀποθηκείου κλπ. ὄσων καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ταχούσης διαφοράς εἰς Κημίαν προσελθούσης ἀπὸ τῆν διὰ τοῦ ταμίου πάλαισιν τῶν παρ' ὧν προκρίεται καρπῶν.

Δ'. Ἡ δημοπρασία, ἐνεργουμένη κατὰ τοῦς τύπους τοῦ περὶ ἐνοικιάσεως τῶν προῦδων Νόμου, ἀρχεται τὴν 10. τοῦ ἐλευσομένου Σεπτεμβρίου, καὶ λαμβάνει τέλος τὴν 12 τοῦ ἴδιου, εἰς τὴν πόλιν Αἰγίου, πρὸς τὸν συνῆθ τῶν δημοπρασιῶν, τόπον, ὑπεβληθεσμένου τοῦ ἀποτελέσματος ταύτης ἀπὸ τῆν ἔγκρισιν τῆς ἐπί των Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας.

Ε'. Τὰ κηρικὰ δικαίωματα καθὼς καὶ τὰ τοῦ χαρτοσήμου διὰ τὰς δημολογίας εἶναι εἰς ἔαρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅστις ὁμοῦ μετὰ τὸν ἀξιώσαν ἔγγυθὴν του, θέλει ὑπογράψαι ἀμέσως μὴ μετὰ τὴν δημοπρασίαν τὰ πρακτικὰ, ἐπομένως δὲ μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν προϊόντων τὰς δημολογίας.

Ἐν Πάτραις, τὴν 25 Αὐγούστου 1841.

Ο Β. Οικονομικός Έπίτροπος ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΒΑΑΤΙΝΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Α. Μπίσας.

(Αριθ. πρωτοκ. 9870.)

(Αριθ. βιβλ. καταχωρ. 353.)

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Τὰ κατὰ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου ἐκδιδόμενα γραμματῖα θέλουσιν θεωρεῖσθαι καὶ τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοῦ παρατῆ. Γραμματείας καὶ ἑκτελεστικῶν γραμματῖα Κ. Ν. Ὁλλανδόν. Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΣΑΜΕΝΟΣ.

Θ. Σχινῆς.

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

(Αριθ. πρωτοκ. 867, 892.)

Ο Οικονομικός Έπίτροπος Θεσίων

Διακηρύττει, ὅτι

Κατὰ συνέπειαν τῆς υπ' αριθ' 23000 ἔγκυκλίου διαταγῆς τῆς Β. Γραμματείας τῶν Οικονομικῶν παλῶνται ἐπὶ δημοπρασίας καὶ κατὰ μερίδας, ἕταν ζητηθῆ, 2000 ἀλλὰ ὡς ἔγγιστα σίτου μενολόγῃ καὶ 800 καὶ ὡς ἔγγιστα κριθῆς ἐκ τοῦ δήμου Παρασωπίας κατὰ τὰ εἰς τὴν δημοπρασίαν δείγματα πᾶν, μετὰ τὰς ἀκολουθῶν συμφωνίας.

1) Ἡ μετακόμισις τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν θέλει γενῆ εἰς τὸ παράλιον τῆς Αὐλίδος ἐκ μέρους τῶν κατείκων σύμφωνα μετὰ τὸ ἔρρ. 30. τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Βασ. Νόμου.

2) Ὁ ἀγοραστὴς θέλει παραλάβει τοὺς ἀνωτέρω καρποὺς μετὰ τὸ δημόσιον καὶ μετὰ τὸ ἦποιεν ἑμετάσθῃσιν εἰ ἀνωτέρω καρποὶ εἰς τὰ ἀνώγια, καὶ τὸ ὅποιον εἶναι ἐσφραγισμένον μετὰ τὴν σφραγίδα τῆς ἑπιτροπείας καὶ μετὰ τὴν τοῦ δημάρχου Παρασωπίας.

3) Οἱ ἀνωτέρω καρποὶ εὐρίσκονται εἰς τοὺς ἴδιους κατεῖκους, τοὺς ὁποῖους ὁ ἀγοραστὴς ἀποστελλόμενος παρὰ τοῦ ἀρχιεπιστάτου τοῦ ἀνωτέρω δήμου, θέλει τοὺς λαμβάνει εἰς τὸ παράλιον τῆς Αὐλίδος.

4) Ἄμα παραλαβῆ τῶν καρπῶν ὁ ἀγοραστὴς θέλει δώσει ἀμέσως τὰς ἀνηκούσας δημολογίας του.

5) Ἡ δὲ ἀξία τῶν ἀνωτέρω καρπῶν θέλει πληρωθῆ εἰς τρεῖς ἰσας δόσεις τὴν α'. Ὀκτωβρίου, τὴν α'. Νοεμβρίου καὶ τὴν α'. Ἰανουαρίου 1842.

6) Ὁ ἀγοραστὴς θέλει πληρώσει τὸ δικαίωμα τοῦ χαρτοσήμου καὶ τοῦ κήρυκος. Ἡ δημοπρασία τῆς ἐποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἐναπόκειται εἰς τὴν μνησθεῖσαν Β. Γραμματείαν ἀρχεται τὴν 5 καὶ λήγει τὴν 7 τοῦ ἐλευσομένου μηνός.

Ὅσαι λοιπὸν ἐπιθυμοῦσιν νὰ γενῶν ἀγοραστοὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος καρπῶν, προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν δημοπρασίαν ἧτις θέλει ἐνεργηθῆ εἰς τὸν συνῆθ τῶν δημοπρασιῶν τόπον τῆς πόλεως Θεσίων.

Ἐν Θεσίοις, τὴν 22 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Οἰκονομ. Έπίτροπος Ν. Κ. ΓΚΙΚΑΣ.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Ζαβογιάννης.

(Αριθ. πρωτ. 2,375.)

(Αριθ. βιβλ. καταχωρ. 355.)

Ο Β. Οικονομικός Έπίτροπος Ήλειας

Διακηρύττει,

ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς υπ' αριθ' 23,000 διαταγῆς τῆς ἐπί των Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας τροποποιεῖται ἡ υπ' αριθ' 2,324, 2,370, 16 Αὐγούστου διακήρυξις μας περὶ ἀποκρίσεως τῶν πρώτων Δημητρ. προϊόντων, ὡς εφεξής.

1. Τὸ ἀντίτιμον ἑκάστου προϊόντος θέλει πληρωθῆ εἰς τρεῖς δόσεις: ἡ μὲν πρώτη τὴν 15 Σεπτεμβρίου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1 Νοεμβρίου καὶ ἡ τρίτη τὴν 1. Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

2. Ἡ πρὸς τοὺς ἀγοραστὰς παράδοσις τῶν προϊόντων θέλει γίνεαι ἐντὸς δέκα ἢ τὸ πᾶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς κοινοποιῆθ' ἡ ἔγκρισις τῆς Βασιλ. Γραμματείας: ἐὰν τυχὸν καὶ κανεῖς τῶν ἀγοραστῶν ἤθελεν ἀρνηθῆ ἢ ἀναβάλλει τὴν παραλαβὴν τοῦ ὁποῖου ἡγόρασε προϊόντος, τὸ προϊόν τοῦτο θέλει παραδίδεσθαι εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ ἐκποιῆται, δυνάμει τοῦ περὶ καταδικώσεως Νόμου ἀπέναντι τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ ἐντεσούτω θέλει λογιεσθαι εἰς ἔαρος τοῦ ἀγοραστοῦ τὰ ἔξωθ' αὐτῆς παραδόσεως, ἢ ἀναλόγῃ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθηκείου, τὸ ἐνεῖκιον τῶν ἀποθηκῶν καὶ πᾶσα διαφερέ ἧτις ἐνεργεταὶ νὰ προκρίψῃ ἐκ τῆς πωλίσεως τῶν προϊόντων.

3. Τὰς δημολογίας θέλουσιν ὑπογράψαι εἰ ἀγοραστὰὶ ἀμέσως μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ προϊόντος.

Ὅσαι αἰ λοιπαὶ συμφωνίαι αἰ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν υπ' αριθ' 2,324, 2,370, ἀπὸ 16 Αὐγούστου διακήρυξιν μας εἰσὺσιν ὅλην τὴν ἰσχύν.

Ἐν Πάτραις τὴν 20 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Οἰκονομικός ἐπίτροπος Α. ΛΥΜΠΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Α. Σ. Κροκιδᾶς.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.